

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **B. G.**, nar. X
státní příslušnost X
pobytem X
doručovací adresa X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
P.O.Box 21/OAM, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2024, č. j. OAM-1132/ZA-ZA11-VL14-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu

hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Podání účastníků

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, ve které uvedl konkrétní ustanovení zákona o azylu a zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, která podle jeho názoru žalovaný aplikoval nesprávně, a ve které především namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný nedostatečně posoudil důvody podání žádosti jednotlivě i v jejich souhrnu a nedostatečně zjistil skutkový stav. Důvody žádosti spočívající v obavách z porušení základních práv žalobce v souvislosti s jeho kurdskou národností žalovaný nepatřičně bagatelizoval a nepovažoval za azylově relevantní, nevěnoval se postavení kurdské menšiny a nezohlednil individuální okolnosti příběhu žalobce, které navíc neposoudil v kontextu problematického postavení kurdské menšiny. Zdůraznil změny v celkové politické situaci Turecka i v souvislosti s pučem proti prezidentovi a její zhoršení od léta roku 2017. Odkázal i na systémovou diskriminaci a stigmatizaci kurdské menšiny, která pokračuje od roku 2016 a je zmiňována i ve zprávě o lidských právech Rady pro migraci a uprchlíky z roku 2022.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. V reakci na žalobní námítky odkázal na obsah správního spisu a uvedl, že veškeré své problémy v Turecku žalobce spojoval s údajnými etnickými problémy, nicméně žalovaný neshledal, že by došlo k naplnění azylových důvodů dle zákona o azylu nebo důvodů pro poskytnutí doplňkové ochrany.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ve kterém žalobce uvedl, že je Kurd, muslim, bez politického přesvědčení, nikdy nebyl v politické straně nebo hnutí, svobodný, zdravý. Do ČR přicestoval kamionem, cestovní pas nechal v Turecku, jedná se o jeho první vycestování z Turecka. Uvedl, že má čistý trestní rejstřík, nikdy neměl problémy se zákonem, Turecko opustil kvůli nerovnosti mezi Turky a kurdskou menšinou, kvůli svému kurdskému původu zažíval celý život šikanu na základě rasy, má kvůli ní i ekonomické problémy.
7. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že problémy kvůli kurdskému původu zažíval už ve škole i v rámci povinné vojenské služby, tyto problémy zahrnovaly šikanu, urážky, zesměšňování, napadení, zadávání těžších prací. Kvůli kurdskému původu musel opustit zaměstnání a začít dělat podřadné práce. Nikdy nelhal o tom, že je Kurd. Nejčastěji byl fyzicky napadán ve školních letech, při ošetřeních v nemocnici mu lékaři nevěnovali pozornost. S rodinou cestoval podle toho, kde měl otec práci, otec buď pracoval v kurdském prostředí, nebo se o národnostních problémech nezmiňoval. Vystudoval školu se zaměřením na IT, pracoval ve společnosti na instalaci CCTV kamer, pracovní poměr mu byl ukončen proto, že je Kurd, nikdo ho kromě

stavebnictví nezaměstnal, byla mu nabízená práce s odměnou pod hranicí zákonné minimální mzdy. O pracovní vízum nežádal, protože věděl, že by mu byla žádost zamítnuta. Ve většinově kurdské oblasti v Turecku by nenašel práci, protože tam je vysoká nezaměstnanost. Zároveň uvedl, že mimo problémů s kurdským původem neměl problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví příslušnosti k sociální skupině nebo politickému přesvědčení. Neměl ani problémy se státními orgány a bezpečnostními složkami.

8. Krajský soud předepisuje, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
9. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do Turecka hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostal.
10. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z dvou poměrně stručných listinných důkazů, a to z listiny „Turecko – Informace OAMP, 4. 8. 2023“ – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: srpen 2023, a z listiny „Turecko – Informace MZV ČR, č. j. 131150-6/2023-MZV/LPTP ze dne 16. ledna 2024, k č. j. MV-110147-5/OAM-2023“ – Turečtí občané kurdského původu.
11. Před samotným posouzením věci je vhodné zdůraznit, že institut azylu slouží osobám, které jsou v zemi původu pronásledovány ze zákonem stanovených důvodů, a současně není prostředkem pro řešení jakýchkoliv jiných problémů (osobních, rodinných či ekonomických) v zemi původu.
12. Pro nyní projednávanou věc jsou relevantní ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu.
13. Podle § 12 zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec, ad písm. a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo ad písm. b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
14. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem.
15. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu považuje dle písm. a) uložení nebo vykonání trestu smrti, písm. b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, písm. c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo písm. d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR.

16. Důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. a) zákona o azylu nejsou naplněny, neboť sám žalobce žádné své politické aktivity ani pronásledování pro uplatňování politických práv ve svém vyjádření ve správním řízení ani v žalobě neuvedl.
17. Podle názoru soudu neosvědčil v řízení před žalovaným ani v řízení před soudem žalobce ani naplnění důvodů pro poskytnutí mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu.
18. Žaloba (a konečně i tvrzení žalobce ve správním řízení) je opřena o obecné postavení a celkovou situaci kurdské menšiny a vnímání Kurdů v Turecku. Tyto skutečnosti mají projevy do individuálního příběhu žalobce. Soud se proto zabýval obecnou situací Kurdů v Turecku a k tomu soud odkazuje na skutková zjištění žalovaného, která, jakkoli mohou být žalobcem vnímána jako nedostatečná, vypovídají o situaci kurdské menšiny v obecné míře dostatečně. Soud nezpochybňuje, že příslušníci kurdského etnika mohou čelit diskriminaci na pracovním trhu nebo ve společenském životě. Diskriminace však bez dalšího není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu příslušníku této konkrétní etnické menšiny, pokud nedosahuje intenzity pronásledování (§ 2 zákona o azylu). Obecnou situací Kurdů v Turecku se v posledních letech opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudcích ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, a dále v usnesení ze dne 14. 1. 2022, č. j. 2 Azs 240/2021-27, případně aktuálně v usnesení ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 Azs 53/2024-31, a usnesení ze dne 18. 7. 2024, č. j. 5 Azs 103/2024-29, a také v mnoha dalších rozhodnutích. I z judikatury správních soudů lze dovodit, že sice nesnáze Kurdů v Turecku existují, ale nedosahují bez dalšího intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, popřípadě vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
19. Ačkoliv má soud pochopení pro situaci žalobce a jeho vnímání obtíží, kterým byl vystaven v zemi původu, nenaplní jím uváděné skutečnosti intenzitu pronásledování v takové míře, aby mu svědčilo právo na mezinárodní ochranu. Na tomto závěru nemohou nic změnit ani uplatněné žalobní námitky, neboť i ty jsou založeny na tvrzení o nesprávném vnímání problémů kurdské menšiny v Turecku žalovaným (a na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu v tomto směru). Správní soudy jsou seznámeny se všemi skutečnostmi, které žalobce ve své žalobě uvádí, vč. důsledků politických událostí v souvislosti s odporem proti stávajícímu prezidentovi Turecka, nicméně i ty jsou důvodem pro přiznání mezinárodní ochrany pouze v případě, že se jedná o politicky aktivní nebo státem (policejními složkami) pronásledované představitele kurdské menšiny. Žalobce takovou osobou není. Z tohoto pohledu obecné hodnocení žalovaného považuje soud za zcela dostačující, a to jak ve vztahu k možnosti mezinárodní ochrany dle 12 zákona o azylu, tak i doplňkové ochrany dle § 14b zákona o azylu.

IV. Závěr a náklady řízení

20. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. srpna 2024

Petr Sedlák v. r.
samosoudce